

ВѢСТИ ЗЪ АМЕРИКИ.

Дописы „Свободы“.

Оливанту

Почтенна Редактор!

Не хочу тую саму историю повтарити, но годъ! Заложивъ ту бучерню нашъ Русинъ Кузма Свала и то бучерню, де можна найдъти мяса достати по умѣреннымъ цѣнамъ; — но якже здвувало его, коли побачивъ, що люде небольшие, якъ десять кроковъ поїшли до смердячого жида, де имъ дорожше пораховать. Такъ само дѣе ся зъ рускими готелями, де можна въ своей мовѣ поговорити, достати нацѣй добрый, заночувати, пораду и помѣчь въ бѣдѣ достати. Тамъ нашъ чоловікъ не иде — кѣмпе ему до сьрца зайти, котрый привитає ся зъ нимъ кулакомъ по головѣ, а напослѣдъ завдасть до суду що его обкрали. А шо казати о сторахъ, то того въ цѣломъ свѣтѣ подобно въ шоцъ не знайшовъ. Больше якъ 15 жидѣвскихъ сторовъ, а нашъ оденъ левдидыше, же якъ чоловікъ по сьмъ лѣтній хворогъ, а до того старый. Жидѣвъ буде до пятидесятъ, а насъ Русинѣвъ до два тысячъ. Люде! будьте людьми. Колько жидѣвъ насъ спомагає кѣлко у насъ бере по сторахъ? Они оденъ центъ вамъ не дають уторговати, а мы все а все имъ, то судѣть сами, они богачъ, а мы дѣды, а больше працюемо якъ они, але мы собѣ не помагаемо только жидамъ. Покаямо ся поки часъ! або будемо людьми якъ прочий т. е. свѣй до конца жизни и цѣло, шо хто свого не пошануе тому и чужий nebude вѣрити.

Нехочу на сей разъ подавати до публичной вѣдомости всѣхъ жидѣвскихъ наймитѣвъ, на другой разъ подамъ цѣлу армию — но мяю надѣю, що спамитяють ся и будутъ людьми. — Работа въ брехахъ належащихъ до D. & H. иде добре, а по другихъ слабо, для того хлопцѣ мають часъ женитися, а притомъ и погуляти. Въ Майфильдѣ кандидатъ на совѣтника (консиль) нашъ Русинъ, намъ знаный яко добрый патриотъ и. А. лексѣй Шланта, дялтого есть святимъ обовязкомъ

SVOBODA
(LIBERTY)
Weekly Paper

The only Russian political newspaper published in this country; circulating in all parts of the United States and Canada, wherever the Russian language is spoken.

Published at 144, South Franklin str; Shamokin, Pa. of each week by the Svoboda Publishing Co.

ADVERTISING RATES:
One inch per annum...\$ 10.00
Six months... 6.00

All communications should be addressed to:
„Svoboda“ Printing Office
144 S. Franklin, str,
Shamokin, Pa.

Предплата рѣчна2.00
До старого краю..... 3.00

Всѣ дописи и грошѣ просятъ высылати подъ адресу:
To „Svoboda“ Printing Office
144 S. Franklin, str.
Shamokin, Pa.

Наша газета выходитъ по вторникамъ въ Четвергъ.

Entered the post office at Shamokin, Pa. as second class mail matter.

УВАГА.

Хочацѣ приступити до „Свободы“ най послѣднѣе, то и мѣсячно до кассіера.

Mr. Gr. Chylak
Olyphant Pa.

И уведомити секретаря подъ адресою.

Rev. Nestor Dmytriv
Mt. Carmel, Pa.
P. O. Box. 599.

Друкарня „Свободы“ готовится дже точно, скоро и дешево всякі рѣчи, якъ: тикеты на балѣ, выгравки, статуа для Братствъ; водзвы, листы и въ загалѣ всякі рѣчи входячы въ кругъ дѣлани друкарнѣ, въ мовѣ: руской, польской и словацкой.

По хвилѣ вытягнувъ „постенфирт“ годниникъ, шепнуть шоць егомосцеви на ухо, моргнувъ на учителя, на войта, та крикнуть: терзай часъ! — а самъ вразъ зъ двома другими шандарми сховавъ ся за будку, шобы го не было видно; и самъ не знаю чо, боявъ ся, чи якъ?

Егомосьцѣ заразъ таки крикнули на тыхъ людей, шо мали тримати „процесію“, на дѣвчачѣ — ти вхопили образъ; потѣмъ втягнули чимъ скорше ейтрахиль и фелонъ не себе, взяли до рукъ хрестикъ и поправили на головѣ папафию. Войтъ и собѣ на людей крикнувъ, шобы повставали, та почавъ „шакувати“; профессоръ зновъ на дѣти, хлопцѣ чимъ борше повекакували на коня, тай възгалѣ въ одной хвилѣ всѣ стояли въ якъ наибольшомъ порядку, готови зустрітти Найяснѣйшого Пана.

Ажъ тутъ зъ одного боку, дивимось, суне „поцѣлонгъ“ такой довгий-довжезный, шо ще зъ роду такого не бачивъ. Отъ мы и зрадѣли, шо ось-ось татуньцо нашъ надѣде, та каждый метерперелвий такой, шо мало зѣ скѣры не выскочитъ; на пальцахъ стае оденъ повадь другого (бо зѣ „гиду“ не вѣдно будо выхѣзити), шобы лшнъ могъ лѣьше побачити. А „поцѣлонгъ“ туй-туй же надѣжджас.

Отъ и надѣжджас, Душа въ всѣхъ авастыла, шаки познимали, вже мали крикнути: слава!; джкъ зачавъ „многая лѣта“, егомосьцѣ хрестикъ поднесли,

каждого Русина голосувати за свого.

Русинъ зъ Оливанту

Зѣ Питтсбурга.

Недавно тому часу ставъ напало огонь на улицѣ 10. S. S. Pittsburgh въ одномъ домѣ, де мешкала одна англичка, чотырма малыми дѣтми. Вечеромъ казала она своимъ дѣтамъ засвѣтити лампу. Они засвѣтили а котресъ зъ нихъ звалило лампу зъ стола на подлогу зъ чога сейчасъ повставъ огонь въ цѣлой хатѣ. Мати зъ великого страху копнула горючу лампу, а та покотила ся на доль сходями, а залоча ся нафта розширила огонь еще больше. Теперъ годъ було шо выротовати. Мати скопила двое дѣтей и спустила ихъ черезъ вѣкно, а люде стоячы на долинѣ поймали ихъ, бо тяжело було достати ся кому на поверхъ, такой бувъ сильный огонь. Матерь саму зъ тяжкою бѣдою выстала черезъ вѣкно, а закймъ сторожа пожарна прибула, то майже все згорѣло, шо было въ дома. Двое полишенныхъ дѣтей спалило ся, а тяжело попарену матѣрь водвезено до шпиталю и якъ кажуть докторы, шо зъ того не выйде. — Шкода выносити велику суму.

Припадокъ сей нехай буде пересторогою для нашихъ русинѣвъ, шобы не давали малымъ дѣтми лампы засвѣчати, бо зъ тымъ треба умѣти осторожно обходити ся, а дѣти, звычайно якъ дѣти мало на все звертають увагу.

Одному нашому парохіанинову въ Питтсбургу умерла дѣтина въ тыхъ дняхъ. Родичи топ дѣтныи заасекуровали ю въ товариствѣ асекураціонномъ и теперъ получили за ню 40 дол. Похороннѣ бувъ вправдѣ красивый, а пива и виски такожь было досить, та всѣ забавлялись красно. Але я питаю ся: Чи конче муситъ бути при похоронахъ пиво и виски? И колижъ мы той бридкий старокраевый звичай покинемо?

Родичи! давайте дѣти свои асекуровать, бо то есть добра рѣчь, а въ нещастномъ випадку вамъ може дуже помочи.

Дальше доношу, шо въ Питтсбургу еще все фабрики слабо роблять. Дуже

много народу за роботою ходитъ. Вѣсь фабрики, котѣй передъ недавнымъ часомъ робили день и ночь, теперъ только робить на день, и то только по чотыри або по три днѣ въ тыждню. Есть надѣя шо не одовой часть зачнуть вѣсь фабрики добра робити, при чѣмъ много народу достане роботу. А коли зачне лѣьше робити, то я о томъ донесу.

Еще то додну, шо нашѣ Питтсбургчане дуже полкѣбили „Свободу“ и ридо ю читають. Только то не добре, шо робота лихо иде то и предплату слабо засылають.

Д. К.

ВѢСТИ ИЗЪ СТАРОГО КРАЮ.

Дописы „Свободы“ Зѣ Львова.

Если коли, то теперѣшными часами певно переживає Галицка Русь найтяжшій часъ. Правительство австрійске, а взгядно польске робить на шкурѣ руской такой неприродной експирименты, шо ажъ страхъ збѣрае мѣркувати про се все, шо тамъ дѣе ся. Польска идея — воскресити Польшу, заняла такъ сильно головы всѣхъ Поляковъ, шо они всѣкими можливими и неможливими способами приумують до здѣйсненя сей идеѣ. Австрію зумѣли такъ хитро подѣйти, шо она бѣд на воддала цѣлу керму державы Полякамъ въ руки. Мажыте собѣ, дѣду круу жидѣвъ хоче Бадені зничити антисемитѣвъ, а другими штучками намагає ся усмирити Чехѣвъ. Уже навѣтъ усунувъ имъ нелюбого наѣфетника Чехіи. гр. Туна. Зъ тыми и другими народностями и партіями потреба дипломатично поступати, потреба рѣжныхъ штучекъ, шобы однихъ побѣдити, другихъ усмирити. Але зъ Русинами галицкими то вже далеко лекша справа. Наймити собѣ колькихъ возныхъ а'а Вахнянинъ и Барвѣвский, обѣщати имъ всякѣ можливѣ пенсії и здобутки народни въ родѣ написей русскихъ по староствахъ и желѣзницъ,

постарати ся для Русинѣвъ о кардинала, отъ и вѣсь штучки дипломатичны, шобы закнѣбловати уста народови и заслѣпити очи. Тымычасомъ перепроваджують панове Поляки свою идею возумно и консеквентно. Русина-мужика выекають силою на голодову смерть до Бразиліи, а интелігенціи, собѣ-то урядникамъ и профессорамъ поставили полицію и каркомъ зъ наказомъ: або вычѣть и слухайте насъ слѣпо, або зничимо васъ. — А шожь священники? Ты певно теперъ водспиджуютъ реколекціи на горѣ святоюрской за те, шо посмѣли ѣздити зъ хлопами до Ясенѣшого Пана.

Часописци здеморализованы до крайности, такъ, якъ и ихъ предплатники. Найважѣйшя пекуча справа, а се справа емиграціи нашего мужика дѣе ся безъ участи загалу Русинѣвъ. Одинокій живиць чоловікъ сегды топ дрянн руской въ Галичинѣ, Дръ Олесковъ, хотѣвъ росказаити тамтого мѣсяци людямъ въ сали „Народного Дому“ у Львовѣ про свою наукову подорожь по Канадѣ — але до кого ту говорити? Левды 15 люда зѣйшло ся, хотѣ то было свято и вже колька тыжнѣвъ напередъ була зафетка по часописяхъ про водчити Д-ра Олескова. Чи-жъ се не гавба? А посоль Вахнянинъ, той левъ рутенський політики, шо недавно поставивъ бувъ интелепеляцію въ соймѣ въ справѣ емиграціи, навѣтъ не хотѣвъ зничити ся Д-ра Олескова, якъ условия для емигрантовъ въ Канадѣ — тамъ дѣе зъ краю бувъ.

Блазень оденъ, тажъ вонъ понятія не може мати про емиграцію въ загалѣ, ихаючы емигранци, навѣтъ не хотѣвъ зничити ся Д-ра Олескова, якъ условия для емигрантовъ въ Канадѣ — тамъ дѣе зъ краю бувъ.

Блазень оденъ, тажъ вонъ понятія не може мати про емиграцію въ загалѣ, ихаючы емигранци, навѣтъ не хотѣвъ зничити ся Д-ра Олескова, якъ условия для емигрантовъ въ Канадѣ — тамъ дѣе зъ краю бувъ. Блазень оденъ, тажъ вонъ понятія не може мати про емиграцію въ загалѣ, ихаючы емигранци, навѣтъ не хотѣвъ зничити ся Д-ра Олескова, якъ условия для емигрантовъ въ Канадѣ — тамъ дѣе зъ краю бувъ. Блазень оденъ, тажъ вонъ понятія не може мати про емиграцію въ загалѣ, ихаючы емигранци, навѣтъ не хотѣвъ зничити ся Д-ра Олескова, якъ условия для емигрантовъ въ Канадѣ — тамъ дѣе зъ краю бувъ.

боды“ не хотяи ту читати лзуны правительственной, бо рѣзко выступаєе противъ теперѣшной огидной системы правительственной. Однакъ мы ту есемо той гадки, шо бодѣи въ тямъ не дасте себе здеморализовати. Навязѣтъ водносимъ зъ нашими колоніями въ Бразиліи и поведѣть роботу на ширину скалю. Мы радѣемо вашою роботою, мы бачимо, шо Русины бодѣи на чужинѣ стануть наче дѣти, годнымъ людеско по шановамъ.

Зѣ Львова. Гандель людми.

Вже кольканайцять тысячей руского люду зворушеныхъ атигациєю польского товариства Рафаила въ руской части Галичины потонуло у Бразиліи. Мала часть зъ того пошла въ пралѣвъ Паравы, ивѣбы то на грунтъ, где одержали по 40 морговѣ до корчованы и то на сплату. Большая часть бышла на невѣльничу роботу при паніи кавы, где гинуть водъ жовтой фебри, а около 6.000 пропало безъ слѣду.

То дождѣемо ся зѣ справы водносимъ Товариство Рафаила и Товариство гандельво-географичне, шобы дальше пхати люде въ нещасте.

Вѣсь они знають, шо въ повѣнчѣной Америкѣ, въ цивилізованомъ свѣтѣ, можна грунту дармо достати по 160 акровъ на родину, и то грунту пшеничного, готового подъ плугъ, шо сто разъ лѣьше пойти до Пенсильвеніи на заробокъ, бо дуть у насъ ще нѣхто голюду не терпѣвъ, але въ повѣнчѣной Америкѣ Русинъ Русинѣвъ зѣстане, и въ Бразиліи мають надѣю, шо въ браку руской интелегенціи, польский ксьондзы первернуть Русинѣвъ на поляковъ. И для того тотѣ гисни не вагують ся баламутити народъ, шо переѣзды даромъ, коли теперъ не правда, и еще бѣдаки мусятъ платити за переѣздъ до свого нещастя, або подписувати въ портахъ контрактъ зъ бразилійскими дѣдичами, шо за подорожь водроблять на плянтаціяхъ. Чи грає ту ролю въ агитаціи політика, чи тѣ грошѣ шо радѣ бразилійский платитъ за

руками зроблю. Отъ у крунира въ мѣстѣ побачивъ и бувъ корбовой жорна, шо ними круны меле; придививъ ся и имъ добре, а водтакъ якъ ставъ пинати у себе дома, якъ ставъ бутирити, якось я склемезивъ и собѣ такой жорна, и пойдѣтъ-но вы, якъ мелють славно! И шо то зѣ мене не наемѣляли ся сусѣды за тотѣ жорна, Господи твоя сила! На село годъ было показати ся, все пытали ся: „А шо, куме, корбовой жорна здоровѣ?“ Такой уже, кажу вамъ, дивный народъ! А про того, ховай Боже, теперъ толоко ходять на мои жорна молоти, и не нахваляють ся. Або и зѣ млянкомъ, тямъ, шо збоже вѣе... Клемезивъ я его шоць цѣлый мѣсяцъ. Сусѣды бувало — въ зимѣ дѣлялось — посходять ся до мои хаты, посѣдують, гуторить и дивлять ся, якъ я тѣ дощечки складю, разбираю, примѣрюю, врѣзую та притружую — звычайно, чоловікъ тому не вчений, а такъ собѣ, самоучка, безъ доброй сивавы, безъ нѣчога — тай смѣють ся зъ мене, а не оденъ то й прямо скаже: „Повергли бы вы того майстроване, пуста вѣсь работа ввзяла ся!“ А и пѣного, все есе роблю, тай такѣ млянѣвъ зробивъ, якъ праву руку. И тѣ, шо смѣяли ся, до мене идуть збоже вѣяти. А про то и все у нихъ „деревляный философъ!“

ИСТОРИЯ МОЕЙ СЪЧКАРНИ.

написанъ Иванъ Франко.

Вже якъ менѣ надоѣло було рѣзати тоту сѣчку на нашой простѣй, ручной скринцѣ, то и сказати не можу! Якъ бувало приходитъ зима, то чоловікъ горше топ сѣчки боятъ ся, нѣжъ у лѣтѣ росовицѣ. Довгими зимовыми досѣвѣтками стѣй бувало на тоцѣ на морозѣ, на лѣхтарню вважай, шобы нещастя якого не нарѣбити, и рѣзакъ заправляй шо хвиля, и дави та тягни, ажъ у тобѣ цмога (натуро, кинѣ) схнуть, поки трохомъ топ сѣчки удусишь. Тай то чи богато еф! Отъ, шобы для коней на день выстало; про худобу и гадки не було. И водтакъ, якъ подорастали мон хлопцѣ, зновъ бѣда. Уробитъ ся, того черезъ день, умотыкає ся, де ему въ вечеръ хоче ся ставати до скринки. Лягъ бы та бы спавъ, не рѣзакѣмъ тягъ! Такъ уже я бѣдувавъ, шо, чѣсте, ажъ обрыдло.

Ажъ ось чую, перечуваю, кажутъ люде, шо выйшли такой скринки, шо машиною рѣзуть сѣчку: и дробно якъ макъ, и легко и брзо. Троє люда тою скринкою за день и пятьдесятъ корцѣвъ сѣчки дробненкой урѣже! Я зѣ разу и вѣрити не хотѣвъ. Кто бы тамъ — гадаю собѣ — дбавъ за бѣдвого хлана, шо то ему тотѣ сѣчка

такъ горенко приходитъ ся, та для него ажъ машину робивъ! Вѣдаю я далѣ, у одного, другого, третьего, — та нѣ, таки правди! Кажуть, шо вже е така машина: тамъ и тамъ пальеотецъ купишь, тамъ зновъ дѣдичъ. Розказують люде, шо видѣли на власной очи, и не могутъ нахвалити ся. — А, — погадавъ я собѣ, — Господи тобѣ слава! Уже щомѣжь мавъ, не дай Боже, послѣдну корову продати, а мущу стянугти ся на тоту машинову скринку! Але де ту еф достати? Въ нашомъ селѣ нѣ водъ кого дознати ся. Паньотецъ зѣ громадою у гнѣву, шо ихъ не хоче выбрати на одного, профессоръ такой, шо й самъ мало шо знає, а больше нѣ въ кого й сыгати. Вѣдаю я зновъ номѣжь людами на ярмаркахъ, а все помѣжь чужосѣльными, такъ шобы въ нашомъ селѣ нѣхто и не знавъ нѣ о чѣмъ. Во у насъ, видѣте, народъ дивный, такой, шо зъ чога nebude, тай обсмѣе чоловіка. А ту же — гадаю собѣ — и самъ я не вдавъ, шо то за скринка, яка еф вдача; ану якъ покаже ся, шо пуде, а я передъ людми оголошу ся, буде смѣху, шо и въ девяти водахъ не вымешъ ся. А ще до того л! Мене водъ давна люде прозвали „деревлянымъ философѣмъ“ за то, шо все бувало, скоро лишь яка вѣльна хвиля, люблю майструвати дѣло. Якусь менѣ Богъ давъ легку руку до майстерства: шо очма ввиджу,

то руками зроблю. Отъ у крунира въ мѣстѣ побачивъ и бувъ корбовой жорна, шо ними круны меле; придививъ ся и имъ добре, а водтакъ якъ ставъ пинати у себе дома, якъ ставъ бутирити, якось я склемезивъ и собѣ такой жорна, и пойдѣтъ-но вы, якъ мелють славно! И шо то зѣ мене не наемѣляли ся сусѣды за тотѣ жорна, Господи твоя сила! На село годъ было показати ся, все пытали ся: „А шо, куме, корбовой жорна здоровѣ?“ Такой уже, кажу вамъ, дивный народъ! А про того, ховай Боже, теперъ толоко ходять на мои жорна молоти, и не нахваляють ся. Або и зѣ млянкомъ, тямъ, шо збоже вѣе... Клемезивъ я его шоць цѣлый мѣсяцъ. Сусѣды бувало — въ зимѣ дѣлялось — посходять ся до мои хаты, посѣдують, гуторить и дивлять ся, якъ я тѣ дощечки складю, разбираю, примѣрюю, врѣзую та притружую — звычайно, чоловікъ тому не вчений, а такъ собѣ, самоучка, безъ доброй сивавы, безъ нѣчога — тай смѣють ся зъ мене, а не оденъ то й прямо скаже: „Повергли бы вы того майстроване, пуста вѣсь работа ввзяла ся!“ А и пѣного, все есе роблю, тай такѣ млянѣвъ зробивъ, якъ праву руку. И тѣ, шо смѣяли ся, до мене идуть збоже вѣяти. А про то и все у нихъ „деревляный философъ!“

(Конецъ будѣ.)

В справе еміграції водбула ся вчера вееромъ въ одной з салъ ратуна львовского нарада, на когру зпрошеви колькадесять особъ (польскои и рускои народности) зарядъ сторонництва людового. (На запроснахъ були подписаный посоль д-ръ Кароль Леваковскій яко голова посоль Яковъ Боико яко заступникъ головы и посоль д-ръ Симъ Бернадзковскій яко ген. секретарь).

Воду американьску треба на сампередь добре переарити, закимъ буде ся ко уживати до пиття, бо она мѣстить въ собѣ багато вольной амонїи. Зъ причини недоброн воды и еѣ пиття безъ попередного переарення число хоробъ тифусовыхъ естъ що разъ больше.

каньскихъ корнетати. Дялито до роботы такъ на своимъ мѣсци не марнуючъ гроша.

Въ Lebanon, Ind. застрайкували всѣ работники занятї въ варстатахъ кольфовыхъ компани Chicago & L. E. зъ топъ причини, що не отримали заплаты за доунїй часъ.

Торговля людьями.

The Liverpool Daily Post, въ Англіи зъ 10 сѣчня подае слѣдуюче: Въ полицїи нѣжъ кортѣ водбула ся розправа противъ Маркуса Wienbaska, котрый купивъ двое дѣвчатъ, Бронїславу Kurkowsku и Марью Бендзола, обѣ родомъ зъ Тарнополя, въ Галичинѣ, водѣ яко агента „Адолюфа“, и хотѣвъ ихъ до дому розпусты. — Дѣвчата, котрымъ була обѣщана служба покововъ, идучи до призначеного мѣсца, помѣрковали зъ розмовы зъ „Адолюфомъ“ (галицкїй жидокъ) до чого хотѣли ихъ ужити, и заразъ улали ся до стоячого полицмана, о опѣку. Полицманъ забравъ ихъ заразъ до корту и ту винныхъ укарано. — Колько то дѣвчатъ гине въ домахъ розпусты не маючи зъ ниводки опѣки.

Справки работничїй.

Houghton, Mich. Въ банѣ такъ званой Franklin зачала ся тими днями зновъ робота. — Warren, Ohio. Асна Laundry Co. зновъ злучилась и естъ надѣя, що незадовго распочне ся робота. — Scoddale, Pa. Въ тугейшой фабрицѣ желѣза, котра передъ колькома тыжднями перестала робити, вже робить ся. Були перестанованы печи и много пнишихъ направъ. — Jounston, O. Въ Amer. Tube and Iron Works по доунїй перервѣ распочалась праця въ всѣхъ водѣлахъ и потреба доунїй часть.

Всячина. Деревяній шины. Недавно тому впушено въ рухъ въ „Nova Scotia“ кольтю, котра замѣсть по желѣзныхъ, бѣжить по деревяныхъ шинахъ. Чому такъ? — Не длятого зроупили то люде, мовъ бы желѣзній шины вже вприкилли ся имъ, нѣ, але зъ заску шны. Всѣ прецѣны знемо, шо наспѣвъ землѣ „бо торъ кофїиный коштуе багато часу и грошей. Кромѣ того треба еще майже що добрый крокъ такъ званыхъ швелѣвъ, до котрыхъ прибиваеся шины. Три деревяныхъ шинахъ нацѣль стоить далеко менше, бо три добрѣмъ укладѣ землѣ можна выспати за \$75 на ачлю, а швелѣвъ цѣлкою не цѣба. Такъ робить ся кольтѣ Здоровї, грубїи шны, котры мають служити за шины, обгесують и обкладжуютъ дѣрубности принаймѣ 9 цалѣвъ и перекою. Обладжѣнїи шны кладуть пласкиммъ бокомъ до землѣ, концами спуюютъ ихъ зъ собою, а зъ боковъ обспуюютъ землю. Рѣвнобѣжъ до того робить то само зъ другого боку и шины готовїй. Коли по такихъ шинахъ переѣде колька разѣвъ потягъ, то непохитно будуть они лежати разъ на завсѣгды. Поперечныхъ швелѣвъ не треба, бо зубы глубоко выжолобленыхъ кольтѣвъ дотыкають ся вѣшнѣи стороны шны и тымъ способомъ не дають имъ зогнуты ся. На скрутахъ де дерево не дало бы ся зогнуты якъ желѣзо, кладуть короткїй кавалки, котры лучать въ шны. Люкомотила мае силу вытигнути чотыри порожнїй возы въ гору. Така кольтѣ зъ деревяными шинами естъ вже трета зъ ряду. Нею перевозятъ величезнїй камѣни зъ горѣ въ долину, щобъ водтакъ наладувати кораблѣ и водвозити де треба.

ДЕ-ЩО ЦѢКАВОГО.

Посля обчислени зъ 1890 р., було въ Спол. Шт. всѣхъ людей числящихъ больше якъ 10 лѣтъ жытя 47 1/2 милїона. Мѣжь тими людьями було 13, а въ 1880 р. 17 процентъ анальфабетѣвъ т. е. такихъ, котры не умѣють, анѣ читати, анѣ писати. Станъ одже просвѣтїиый загальнїй польщивъ ся, бо число умѣющихъ читати и писати зросло о 4 процентъ. Цѣкаве однакъ при томъ тое, що мурины и индіане выпередили бѣлыхъ и томъ взглялѣ. Бо наколи за протягъ часу 10 лѣтнїй научилось муриновѣ и индіанѣ 13 проц. больше читати и писати, то бѣлыхъ научилось за той самъ часъ лишь 1 1/2 проц. больше. Не треба здае ся и казати, що бѣлы тї, то не хто инѣи, а Русины, Поляки и Словаки, котры навѣтъ тутъ въ Америкѣ не научились читати ваги науки, а работники пару центѣвъ, по нѣвшы мяса, та выпивши пива, не чуютъ вже жаднои другои потреби. Тому то и не дивно, що при такомъ поступованю навѣтъ индіане и нїгры, на котрыхъ мы зъ горы звякли дивитись, насъ выпереджуютъ!

Посля обчислени зъ 1890 р., було въ Спол. Шт. всѣхъ людей числящихъ больше якъ 10 лѣтъ жытя 47 1/2 милїона. Мѣжь тими людьями було 13, а въ 1880 р. 17 процентъ анальфабетѣвъ т. е. такихъ, котры не умѣють, анѣ читати, анѣ писати. Станъ одже просвѣтїиый загальнїй польщивъ ся, бо число умѣющихъ читати и писати зросло о 4 процентъ. Цѣкаве однакъ при томъ тое, що мурины и индіане выпередили бѣлыхъ и томъ взглялѣ. Бо наколи за протягъ часу 10 лѣтнїй научилось муриновѣ и индіанѣ 13 проц. больше читати и писати, то бѣлыхъ научилось за той самъ часъ лишь 1 1/2 проц. больше. Не треба здае ся и казати, що бѣлы тї, то не хто инѣи, а Русины, Поляки и Словаки, котры навѣтъ тутъ въ Америкѣ не научились читати ваги науки, а работники пару центѣвъ, по нѣвшы мяса, та выпивши пива, не чуютъ вже жаднои другои потреби. Тому то и не дивно, що при такомъ поступованю навѣтъ индіане и нїгры, на котрыхъ мы зъ горы звякли дивитись, насъ выпереджуютъ!

Заплатили за „Свободу“.

Table with 2 columns: Name and Amount. Lists names of donors and their respective contributions to the 'Svoboda' newspaper.

Посля обчислени зъ 1890 р., було въ Спол. Шт. всѣхъ людей числящихъ больше якъ 10 лѣтъ жытя 47 1/2 милїона. Мѣжь тими людьями було 13, а въ 1880 р. 17 процентъ анальфабетѣвъ т. е. такихъ, котры не умѣють, анѣ читати, анѣ писати. Станъ одже просвѣтїиый загальнїй польщивъ ся, бо число умѣющихъ читати и писати зросло о 4 процентъ. Цѣкаве однакъ при томъ тое, що мурины и индіане выпередили бѣлыхъ и томъ взглялѣ. Бо наколи за протягъ часу 10 лѣтнїй научилось муриновѣ и индіанѣ 13 проц. больше читати и писати, то бѣлыхъ научилось за той самъ часъ лишь 1 1/2 проц. больше. Не треба здае ся и казати, що бѣлы тї, то не хто инѣи, а Русины, Поляки и Словаки, котры навѣтъ тутъ въ Америкѣ не научились читати ваги науки, а работники пару центѣвъ, по нѣвшы мяса, та выпивши пива, не чуютъ вже жаднои другои потреби. Тому то и не дивно, що при такомъ поступованю навѣтъ индіане и нїгры, на котрыхъ мы зъ горы звякли дивитись, насъ выпереджуютъ!

СМѢХЪ И ПРАВДА.

Судїя: „Зоставъ есь засуджений на тыждень арешту, чѣ заразъ хочешъ водсидѣти?“ Оскаржений: „Та нехай панъ судїя будуть ласкави зачекати, ажъ на больше заслужу — бо одчѣ тыждень, то не варто сидѣти“.

Такожь ознака.

Стѣий стрыко, совѣтствїи пїячина съ червонымъ носомъ, учи свого 10 лѣтнѣи брата, що въ небѣ всѣ тї знову тобачать ся, котры ту добре съ собою жили. — „А знайду я тебе стрыку въ небѣ?“ — читае малый. — „А чомужь бы?“ — Але якъ ты мене познашь? — пытае стрыкъ. — „Та обгляну всѣхъ ангелѣвъ, а котрыи будемати найчервонѣишїй носъ, то певно ты будешъ нимъ, стрыку“.

Кандидуютъ слѣдуючїи особы на урядничѣвъ:

JOHN BEDNARSKI на констабля JOHN P. FORBISH ROBERT J. McLAIN на директора школъ PETRICK D. BRENNEN ED. FOLEY на „Supervises“.

Алексѣй Галабурда.

(ALEK HALABURDA) Рускїй одинокїй готель, (недалеко лигайского дїпа) въ МТ. CARMEL, PA. Готель чистенїиый зѣ всѣми выгодами. Пиво, вѣска, темперъ и другїи напѣвъ все свѣжїе и наилучшого гатунку. Услуга чемна. Склянки великїи и малїи послѣя вѣдобы. А все пообычно тано. Всякъ перекуски, якъ такожь обѣды и вечерѣ можна дѣстати. Спробуйте гѣлько, а певно де видѣ не зайдете.

НОВИНКИ.

Въ Чикаго одна мурипка ледви передъ колькома днями вышла за мужъ а вже подала о розкѣдъ подаючи такїи причини: 1) Въ першѣи дни упивъ ся мужъ и заховувався неприлично. 2) Въ другѣи дни тягнувъ зъ заволосе. 3) Въ третѣи дни пхнувъ ю зъ крѣсла. 4) Въ четвѣртѣи дни бивъ. — Судъ не знавъ, що робити, коли такїи тяжкїи провинны мужа представила ему жѣнка, але розводу таки не давъ. Здаеся буда то дуже ще молодая жѣнка. — Одна полька заскаржила своего бордингера передъ скваера, що допустивъ ся злочину на нѣи. Коли бордингеръ явивъ ся, сказали ему, що мусить або ожениити ся зъ газдынею або замкнуты го до „козы“. Запытавъ вѣнъ, на якъ довогъ булабъ кара въ взынщи. Ледви скваеръ сказавъ, що мусѣвъ бы зъ 2 рокы сидѣти въ „Ивановой хатѣ“, сейчасъ памысливъ ся стати „приятелемъ“ своєю газдынѣ. Констабель заразъ привѣсъ лѣиенесъ, скваеръ звѣнчавъ и зъ ненавстного бордингера ставъ ся мужъ. То дѣяло ся въ Питсбургу. — Въ Парижи унавѣ середѣ улицѣ убого одѣтїиый човѣкъ въ наслѣдокъ корчѣвъ жолудковыхъ. Коли принеслї его до власного, убогого помешканя и межї наперамп почали шукати про его имя, знайшли американьскїи асекурацїиый папери вартости два милїоны франковъ. Плягавецъ сей бувъ американьскимъ горожананомъ, однакъ его имени не можна було довѣдати ся. — Пивоварники въ Чикаго постановили продавати бочки пива лишь по \$6. водѣ першого Мая. Обраховали, що въ протягъ колько мѣсяцѣвъ заробили 3 1/2 милїона долларѣвъ для того що не продавали бочки таньше якъ \$5.

